

มีความสุขกับชีวิต ในแบบ เกวลิน ชวนะริต

หลัทธิการใช้ชีวิตของครอบครัวเล็กๆ “ชวนะริต” คือ ใช้ชีวิตอยู่บนโลกนี้อย่างมีความสุข แนวคิดนี้มีอิทธิพลต่อการเรียนและแง่มุมการใช้ชีวิตแบบไม่เครียดของสาววัย 21 ปี **เกวลิน ชวนะริต** นักศึกษาปี 4 คณะวิทยาศาสตร์ สาขาคณิตศาสตร์ ประกันภัย (อินเตอร์) มหาวิทยาลัยมหิดล คณะที่เรียนวิชาเรียนวิชาการความเสี่ยงให้กับบริษัทโดยใช้วิธีคำนวณจากสถิติของแต่ละบริษัท ซึ่งเป็นคณะที่ได้รับความนิยมมากใน

สหรัฐอเมริกา เรียนคำนวณและสถิติเป็นภาษาไทยก็ว่ายากแล้ว แต่ด้วยภาคอินเตอร์ต้องเรียนเป็นภาษาอังกฤษก็ยิ่งทวีความยากเข้าไปใหญ่ แต่โชคดีที่คุณพ่อคุณแม่ของเกวลินปูพื้นฐานมาดี โดยส่งไปเรียนโรงเรียนอินเตอร์ตั้งแต่เด็ก

ย้อนกลับไปตั้งแต่เรียนชั้นประถม เกวลินจัดเป็นนักกิจกรรม โดยเฉพาะรำไทย เวลาว่างงานประจำโรงเรียนนานาชาติ เธอก็จะมีหน้าที่รำนานาเป็นประจำ ซึ่งความสามารถพิเศษด้านการรำไทยนี้ทำให้เธอสามารถพิชิตรางวัลดาวคณะวิทยาศาสตร์ไปครองได้แบบเป็นไปตามความคาดหมาย

ปัจจุบัน แม้ต้องเรียนหนักหนาแค่ไหน แต่เธอก็ฝ่าฟันมาได้และใกล้จบเข้ามาทุกที ทั้งๆ ที่ความชอบส่วนตัวของเกวลินคือ ศิลปะ แต่เธอก็ตั้งใจเลือกคณะที่ตรงข้ามกับความชอบ เพื่อนำวิชาที่เรียนมาปรับใช้และช่วยบริหารธุรกิจของคุณพ่อ-จิรวัดมน ชวนะริต นักออกแบบกระจก และเจ้าของบริษัท จิรวัดมน อาร์ตกลาส ดีไซน์ เพราะคิดว่าด้วยฝีมือของคุณพ่อที่เคยได้รับการยอมรับให้เป็นตัวแทนผลิตภัณฑ์ที่ระลึกออกแบบงานประติมากรรมจากแผ่นกระจกที่ผลงานมีปัญหาจะวันออกกับตะวันตกเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อมอบให้กับแขกผู้มาร่วมประชุมระดับนานาชาติ ประชุมผู้นำอาเซียนซัมมิต 2 ปีซ้อน เริ่มในปี 2009

“ความตั้งใจอย่างหนึ่งตอนเอนทรานซ์คืออยากเข้ามหาวิทยาลัยรัฐบาลที่ได้รับการยอมรับ เพราะอยากช่วยคุณพ่อประหยัด อยู่คณะนี้ได้เรียนทั้งเลข สถิติ และการบริหารธุรกิจ แต่วิชาที่หนูชอบที่สุดคือ สถิติเดอริชป ที่สอนเกี่ยวกับการเป็นผู้นำที่ดี เรียนแล้วสนุก เพราะได้ความรู้และการเป็นผู้นำที่ดี เช่น การบริหารจัดการในองค์กร ช่วยบริหารลูกน้อง ปกครองอย่างไรให้เจ้านายกับลูกน้องเข้าใจซึ่งกันและ

เป้าหมายในการช่วยบริหารธุรกิจของที่บ้าน คือ เราตั้งใจจะเปิดตลาดขยายไปต่างประเทศมากขึ้น นอกเหนือจากญี่ปุ่น โดยให้คุณพ่อดูแลด้านการออกแบบส่วนตัวเธอเองจะมาดูแลด้านการตลาดเป็นหลัก

กัน แม้เรียนจะยากมากๆ ถ้าเรียนจบก็จะเป็นประโยชน์มากๆ เพราะคุณพ่อชอบงานศิลปะมากๆ และทำธุรกิจประติมากรรมแก้วมานานกว่า 30 ปีแล้ว หนูก็อยากมาเสริมจุดอ่อน คือ ด้านบริหาร บริษัทจะได้เจริญก้าวหน้าไปอีกค่ะ”

เกรดเฉลี่ยของเกวลินปานกลาง คือ 2.5 ก่อน ซึ่งเป็นคะแนนที่เธอรู้สึกภูมิใจมากๆ แล้ว แม้ยังเรียนไม่จบดี แต่เกวลินได้เข้าไปช่วยบริหารงานของคุณพ่ออยู่บ่อยๆ เช่น ตอนที่คุณพ่อเธอป่วยไม่สบายต้องรักษาตัวในโรงพยาบาลนานถึง 3 เดือน เกวลินก็เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงหลักในการช่วยคุณแม่ทำงาน

“เป้าหมายในการช่วยบริหารธุรกิจของที่บ้านคือ เราตั้งใจจะเปิดตลาดขยายไปต่างประเทศมากขึ้น นอกเหนือจากญี่ปุ่น โดยให้คุณพ่อดูแลด้านการออกแบบส่วนตัวเธอเองจะมาดูแลด้านการตลาดเป็นหลัก”

ภาพ : ธีรพงศ์ วงศ์ปัทม

การทำงานช่วยคุณพ่อไปด้วยก่อนเรียนจบ ทำให้เกวลินรู้ทิศทางการก้าวเดินไปข้างหน้า อย่างไรในอนาคต และมีทิศทางที่ชัดเจน นอกจากนี้เธอยังทำงานด้านออกแบบกราฟฟิก และคิดทำแบรนด์เป็นของตัวเอง โดยใช้ชื่อว่า “kellalyn” ตามความฝันว่าอยากมีแบรนด์เสื้อผ้าเป็นของตัวเอง

อย่างไรก็ดี ชีวิตทั้งการเรียนหนังสือ แม้ว่า จะเรียนยากและหนักวัดจากแรกเข้าคณะมีนักเรียนทั้งหมด 50 คน แต่ปัจจุบันมีเพื่อนเหลือรอดเรียนร่วมชั้นเพียง 10 กว่าคนเท่านั้น การันตีถึงความยากได้เป็นอย่างดี แต่หลักข้อหนึ่งที่เกวลินยึดอยู่เสมอในการใช้ชีวิตก็คือควร ใช้ชีวิตอย่างมีความสุข ซึ่งหลักคิดนี้เธอได้มาจากการเลี้ยงดูของคุณพ่อคุณแม่ที่ไม่กดดันลูก ในด้านการเรียน อยากให้ลูกเติบโตมาแบบมีความสุข

“ที่บ้านหนูไม่ค่อยเคร่งเครียดเรื่องการเรียนเท่าไร แต่ในทางกลับกันเพื่อนๆ เรียนหนังสือกันเครียดมาก ได้ตั้ง 3.0 ยังเสียใจ ร้องไห้เลย แม้จะเรียนยาก แต่หนูก็ใช้ความพยายาม ตอนเด็กๆ หนูไม่เคยเรียนพิเศษเลย ใช้วิธีอ่านและทำความเข้าใจด้วยตัวเอง ซึ่งการเรียนแบบไม่กดดันตัวเองเป็นข้อดีสำหรับหนู บางวันอ่านหนังสืออยู่ พ่อบอกไม่ต้องอ่าน พ่อแล้ว เดี่ยวเครียด (ยิ้ม) คุณพ่อบอกเสมอว่า พ่อไม่ได้คาดหวัง เพราะพ่ออยากให้ลูกมีความสุข พ่อบอกเสมอว่าการเรียนไม่ใช่ทุกอย่าง พ่อสอนเสมอเรื่องหลักคิดใช้ชีวิต คือ เราต้องเดินไปข้างหน้า ห้ามถอยหลัง เพราะถ้าเราไม่สู้ มันก็เหมือนเรายอมแพ้ หนูก็เลยสู้สุดๆ แม้ขณะนี้จะไม่ใช้หนูเลย แต่หนูก็ต้องเรียนเรื่อยๆ เราแค่ทำหน้าที่ของเราให้สุดๆ จนกว่าจะถึงเป้าหมายค่ะ” ■